

Chotíkováček

**Základní škola a Mateřská škola
Chotíkov**

Léto 2024

100. výročí založení školy

Ahoj kamarádi,

Nastal červen a všichni se už těšíme na prázdniny. Tak ještě pár písemek a zkoušení, třídní výlet a jsou tu dva měsíce volno.

20. června 2024 začíná ve 22 hodin 54 minut léto. Tomuto dni říkáme letní slunovrat. Máme nejdelší den a nejkratší noc. Využijte dlouhé dny k pobytu v přírodě!

Červnové pranostiky

8. června - Medardova kápě, čtyřicet dní kape. Když prší na Medarda namokne každá brázda. Když na Medarda prší, nebudou toho roku houby růst. Po Medardovi ostrá zima už nechodí, ani mráz vinici víc neuškodí. Medardovy mrazy vinné révy nepokazí.

15. června - Prší-li na svatého Víta, jest úrodný rok, ale žádný ječmen.

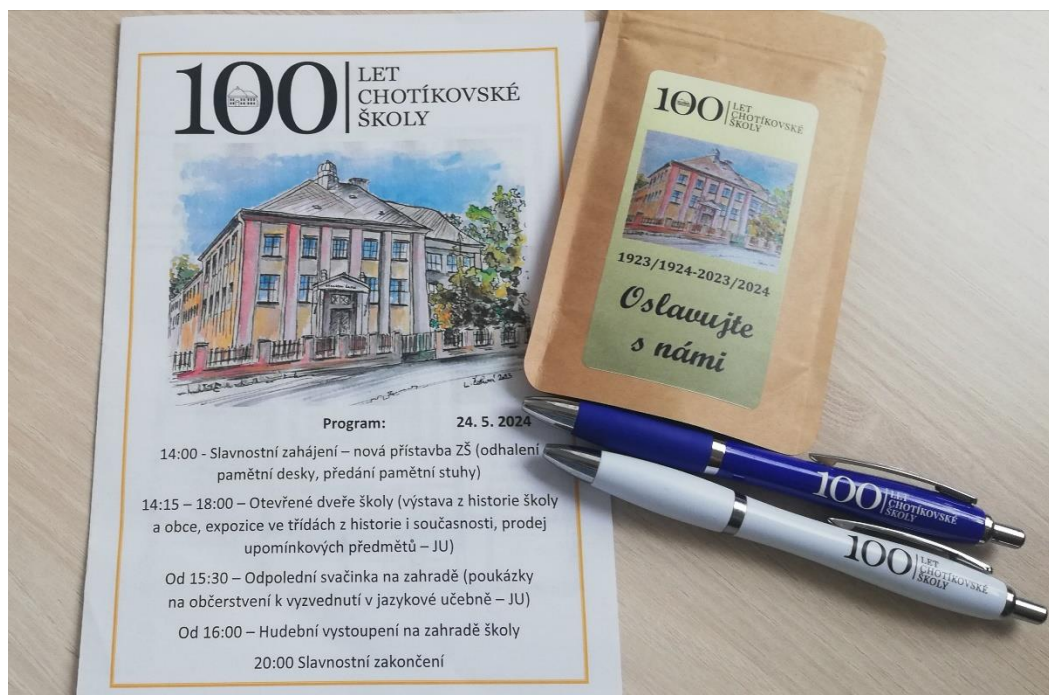
21. června - Na svatého Aloise, poseč louku neboj se.

Přeji všem hezké prázdniny a zasloužený odpočinek.

Vladěna Šíková

100. výročí založení školy v Chotíkově

Na oslavy stého výročí založení školy se učitelé i žáci připravovali velmi dlouho. Psal se Almanach, děti malovaly a psaly, učitelé shromažďovali materiály, nemalou přípravu zabrala i organizace celé akce. Myslím, že jsme vše zvládli na jedničku. V pátek 24.5. 2024 jsme před 10 hodinou začali vítat první hosty. Dopolední část byla jen pro pozvané hosty, odpoledne mohli navštívit a prohlédnout si školu všichni zájemci.

Ve 14 hodin bylo odhalení pamětní desky v nové přístavbě školy, pak si mohli všichni prohlédnout expozice z historie i současnosti školy. Program ve škole trval do 18 hod. Ještě do 20 hod. se mohli účastníci bavit na školní zahradě, kde s pomocí obecního úřadu, který zařídil posezení a občerstvení, bylo možno posedět, najíst se a pobavit se.

Počasi se odpoledne umoudřilo a po dopoledním dešti zasvítilo sluníčko, i venku bylo příjemně.

V sobotu se konal od 10 do 18 hod. Den otevřených dveří. Jeho odpolední návštěvnost trochu narušilo (i když příjemně) semifinálové utkání českých hokejistů na MS.

Za oba dva dny školu navštívilo před 500 osob (podepsáno 470, někteří se nepodepsali). V tyto dny si v naší škole dali sraz pamětníci i snad jednou budoucí žáci! Milá školo, buď s námi stále!

Plzeňský deník - 27.5. 2024

Děti zlobí stejně, jen rodiče jsou jiní. Chotíkovská škola slaví 100 let

Jako první postavili v Chotíkově nedaleko Plzně na počátku 20. století svou školu Němci. Dnes v ní mimochodem sídlí Obecní úřad. Samostatná česká měšťanská škola se začala stavět až na podzim roku 1922 a za necelý rok byla hotová. První české děti do ní nastoupily právě před sto lety, ve školním roce 1923/1924.

„Tu školu stavěl můj děda a chodil do ní pak můj tatínek a od roku 1956 i já. Bydleli jsme a pořád bydlíme naproti přes cestu, tak jsem se tehdy nemohla moc vymlouvat, že jsem si třeba zapoměla žákovskou knížku, když hrozila poznámka. To mě přísný pan učitel hned poslal domů, abych mu ji přinesla. Dostávaly jsme s děvčaty od něj na výběr, zda chceme dostat rákoskou, poznámku do žákovské knížky nebo vybírat kořínky na školním pozemku. Tak jsme nejčastěji vybíraly ty kořínky,“ usmívá se dnes čtyřiasedmdesátiletá Danuše Krepindlová, tehdy dívčím jménem Fryčková.

V duchu oslav stoletého výročí školy se neslo už zahájení aktuálního školního roku loni v září. Samotné oslavy vyvrcholily v pátek a v sobotu, kdy zdejší pedagogové společně s žáky školy připravili pestrý doprovodný program včetně sobotního Dne otevřených dveří. Zavzpomínat přišli jak bývalí žáci, tak tehdejší učitelé.

„Já jsem učila na této škole od roku 1959 až do roku 2000 matematiku, fyziku a výtvarnou výchovu. Měli jsme tu tehdy v začátcích minimum vybavení a školních pomůcek, ale o to větší byl zájem žáků o všechno, co tady ve škole našli. Sjížděly se sem i venkovské děti z okolních vesnic a některé chodily i pěšky. To se pak stávalo, že jsem ráno měla na stole nasbírané houby, protože některé děti chodily přes les. Já se ale narodila do jiného světa, než se žije dnes. Doba i škola je plná digitalizace, děti sice zlobily i tehdy, ale když by se tím tehdy doma pochlubily, že jim pan učitel vynadal, tak by jim ten tatínek ještě přidal pohlovek. Zatímco dneska přijedou rodiče vynadat učiteli,“ říká posmutněle bývalá učitelka čtyřiaosmdesátiletá Eva Hanzlíčková.

Budova školy i školní výuka prošla za tu dobu mnoha změnami a její provoz si vynutil nejen modernizaci vnitřních prostor, ale i nutnost školní přístavby, která byla zahájena v září 2022. Její slavnostní otevření bylo také součástí oslav školy.

„Máme v ní odborné učebny, moderní jídelnu a školní družinu. Stavbu i výročí školy připomíná pamětní deska, kterou jsme umístili u vchodu do nové budovy. Chotíkov je krásná obec a škola je také úžasná. Máme tady skvělé kolegy i hodné děti a výhodou je i to, že jsme spojeni s mateřskou školou, takže děti známe od malinka. Vlastně známe i jejich rodiče, protože i ti sem většinou chodili,“ říká ředitelka školy Gabriela Budínská.

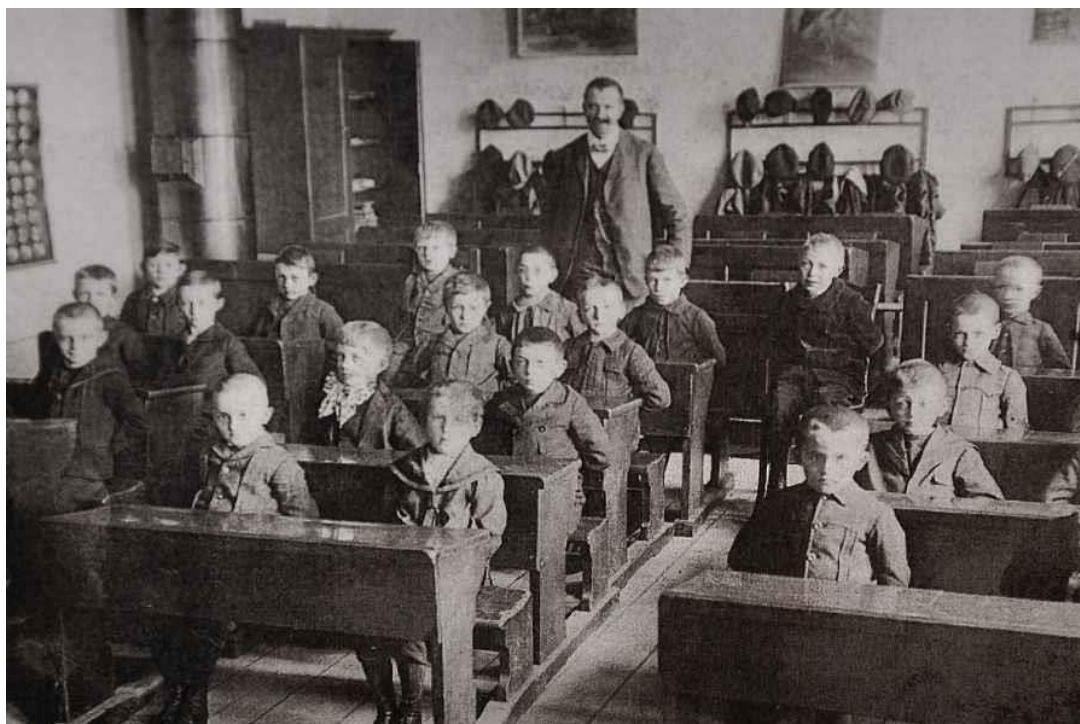
A ještě jednu vzpomínku na školní léta v chotíkovské základce si vybavuje Danuše Krepindlová. „Když mně bylo čtrnáct, tak jsem při hodině tělocviku spolkla špendlík. Byla jsem pak týden v nemocnici a musela jsem jíst jen krupičkovou kaši

a kyselé zelí, což obojí dodnes nemůžu ani vidět. Pak následovala operace slepého střeva. A jak se to stalo? Chodila jsem na gymnastiku a ukazovala jsem spolužačce, jak se dělá most. Špendlík, který jsem si zrovna chtěla připíchnout na bundu, jsem si zatím dala do pusy. No a při tom jsem ho spolkla. Takže to nebylo z nešťastné lásky, jak si myslel doktor, ale z blbosti.“

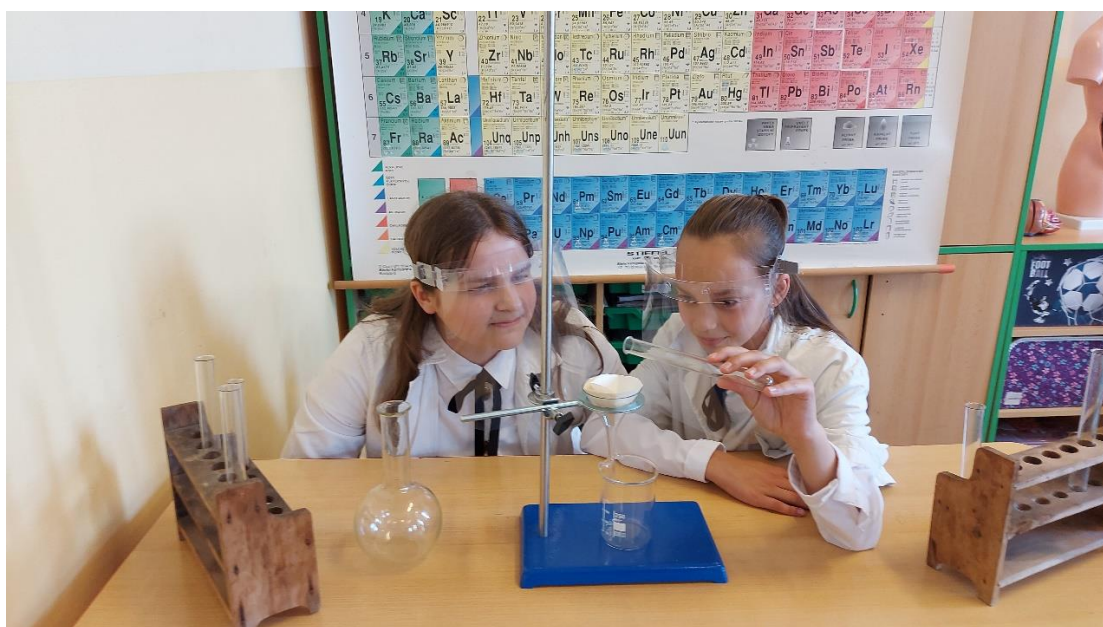
Pavel Bouda, reportér - Plzeňský deník

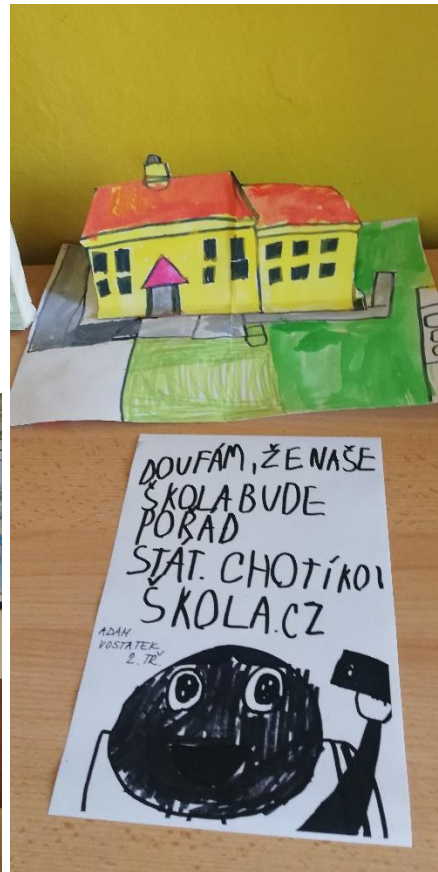
VÍTÁME VÁS

VÍTEJTE NA OSLAVÁCH 100. VÝROČÍ ZALOŽENÍ ŠKOLY V CHOTÍKOVĚ

100 100 100 100 100 100 100 100 100 100 100 100 100 100

ŠKOLNÍ DRUŽINA

Školní družinu navštívil muzikant Milan Benedikt Karpíšek s hudebním programem "Cesta kolem světa". Žáci během devadesáti minut procestovali celý svět, seznámili se s mnoha hudebními nástroji. Většinu z nich si mohli vyzkoušet a na konci programu si společně zabubnovali.

Sluníčko se rozkoukalo

Sluníčko se rozkoukalo

zas tu máme jaro.

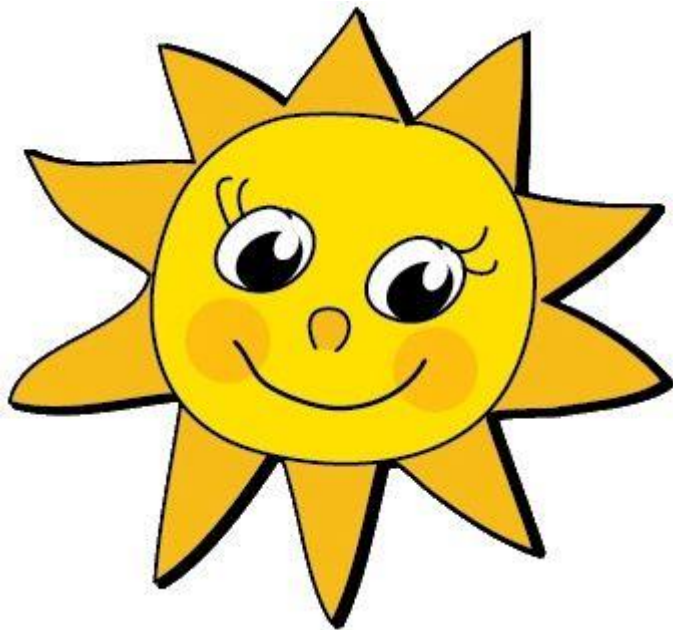
Zimu máme taky rádi

ale radši jaro.

Všude rostou kytičky

prostě je to bájo.

Johanka Jungová, 2. třída

Motýl

Obloha byla čistá bez jediného mráčku. Slunce jasně svítilo a pod ním na louce se vyhříval pes. Byl hnědobílý, s malým černým čumákem a dvěma bílými ušima.

Už se tam nějakou chvíli vyhříval a nevypadal, že by chtěl v blízké době přestat. Když z ničeho nic kolem jeho čumáku něco proletělo. Odfrknul se, ale oči neotevřel. Nechtěl si kazit chuť. Ale ono mu to kolem čumáku proletělo ještě jednou.

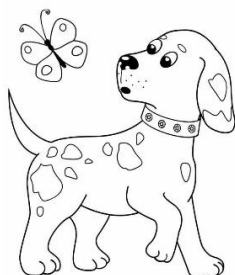
Naštvaně otevřel oči a rozhlédl se. Před sebou viděl malého žlutého motýlka, jak zběsile poletuje. „Proč rušíš můj spánek?“ otázal se pes. Motýl nepromluvil, ale začal zuřivě gestikulovat. „Ty chceš, abych s tebou někam šel?“ pochopil pes. Motýl přestal, ale několikrát ve vzduchu poskočil. „No tak dobře,“ souhlasil pes a následoval motýla. Po chvíli došli k malému lesíku. Motýl se zastavil u jednoho nevýrazného stromu a slétl dolů. Usedl přitom na malý klacík, pod kterým ležel další žlutý motýl.

Bez toho, aby motýl něco naznačil, pes pochopil, co má dělat, a packou odsunul větvičku. Druhý motýl ihned vylétl a letěl směrem k prvnímu motýlu. Jakmile se opět setkali, vylétli do vzduchu, kde se chvíli radovali. Pak slétli ke svému spasiteli.

Oba motýli mu gestikulací děkovali. Pes jen mávl packou a odešel. Motýli se ještě nějakou dobu vítali a radovali a pak také odlétli.

Od té doby se motýli vracejí ke svému zachránci, který se vyhřívá na měkké travičce a užívá si klidného života.

Jan Kubík, 9. třída

VTIPY NA ZÁVĚR

Malý Jiříček se ptá otce: „Proč je Tichý oceán tichý?“ Tatínek se zlobí: „Nemůžeš se zeptat na něco rozumnějšího?“ „Tak tedy jo. Jak vlastně umřelo Mrtvé moře?“

Paní učitelka ve škole: „Pepíčku, to už je tento týden počtvrté, co jsi přišel pozdě! Víš, co to znamená?“ Pepíček: „Hmm, že je čtvrtek, paní učitelko?“

Blondýna: „Hoří, hoří mi dům! Rychle!!“ Hasič na centrále: „Dobře, dobře, hned tam budeme. Jak se k vám dostaneme?“ Blondýna: „A vy už nemáte ty velké červené auta?“

Lékař: „Pane Nováku, vy se mi vůbec nelíbíte!“ „No, pane doktore, abych řekl pravdu, vy taky nejste žádný fešák.“

Přijde pán do obchodu a říká: „Dobrý den, dejte mi prosím jeden juice.“ „Pane, to myslíte nejspíš džus, ne?“ odpoví mu prodavačka. „Ano, samozřejmě. A ještě kilo džablek prosím.“

	2	4	
1			3
4			2
	1	3	

	3			4	
		4			3
			2	3	
	1				
2		6			
					4

Květen v ŠD